

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε Ἐκέκραξα. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Νεύσει καὶ ἀγάπη, ἀληθεῖ, κόσμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ βρέφους Ὅσιε, χαίρων ἠκολούθησας, τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ, καὶ πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων, πλουσίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποικίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν, πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Κόσμος γεγονῶς τῶν Μοναστῶν, ἠθροίσας ἀνείκαστον πλῆθος, ὑμνεῖν τὸν Κύριον, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάντας τρίβον ὠδήγησας, καλῶς ἐπομένους, θείοις σου διδάγμασι, καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐνάρετον μάκαρ, οὓς καὶ πάλιν ἅμα συνήξας, ἐν τῇ μεταστάσει σου Βενέδικτε.

Πάλαι ὡς Ἡλίας ὑετούς, Πάτερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θεία κατήγαγες, βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον, ἄγγος ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέστησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύματα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν Ὅσιε, πάντως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, ὅθεν σου τὴν ἐνθεον μνήμην, πόθω ἐορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Στήσον τοῦ νοός μου ἐκτροπᾶς, καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων πλάνας, καὶ τὰ ἰνδάλματα, τέλεον ἐξάλειψον, τῶν ψυχοψθόρων παθῶν, καὶ ψυχῆς μου τὸν τάραχον, κατεύνασον Κόρη, ἵνα μεγαλύνω σου, τὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ τῆς ζωῆς μου ἀπάσης, κέκτημαι προστάτιν Παρθένε, καὶ τῆς ἀσθενείας μου βόηθειαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε ἐν σταυρῷ σὲ ἡ Ἀμνάς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκκληττομένη, σφοδρῶς, καὶ δακρῦουσα ἔλεγε, Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομία σου φιλόανθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, τὸ Μαρτυρικόν, τὸ Θεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τοῦ Ἁγίου, καὶ τοῦ Τριωδίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Τοῦ Ἁγίου Κανῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἦμνον προσάξω τῷ σοφῷ Βενεδίκτῳ. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος β'

Ὁ Εἰρμός

«Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων ὅτι δεδόξασται».

Ἦμνολογεῖν, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην σου, προαιρουμένῳ Ὅσιε, χάριν δοθῆναί μοί, Βενέδικτε δυσώπει, καὶ πάντων ἐπταισμένων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Μοναδικῶς, τὸν σὸν ἐκ βρέφους ἀράμενος, σταυρὸν κατηκολούθησας τῷ Παντοκράτορι, καὶ νεκρώσας τὴν σάρκα, ζωῆς κατηξιώθης μακαριώτατε.

Νόμω Θεοῦ, ὑποκλιθεὶς παμμακάριστε, τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα ἐναπεμάρανας, ἐγκρατείας ἰδρῶσι, καὶ τὴν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον

Οἱ διὰ σοῦ, τὴν ἀφθαρσίαν πλουτήσαντες, Θεοκυῆτορ πάναγνε, Χαῖρε βοώμέν σοι ἡ Κεχαριτωμένη, Ὅσιων καὶ Δικαίων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Ναμάτων ζωτικῶν τοῦ θείου Πνεύματος, πλησθεῖσα Βενέδικτε ἡ ψυχὴ σου, ποταμοὺς θαυμάτων ἔβλυσε, νοσημάτων ξηραίνοντας ἐπήρειαν.

Πρὸς πλάτος Παραδείσου κατεσκήνωσας, Παμμάκαρ ὀδεύσας, στενὴν τὴν τρίβον, καὶ δαιμόνων πανουργήματα, καὶ πορείας ἀτάκτους ἀπεστένωσας.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρῶν ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον Βενέδικτε καρποφόρον, εὐκαρπίαν θείαν ἤνεγκας, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων θεία χάριτι.

Θεοτοκίον

Ὁ μόνος ἀγαθὸς τὴν σὴν σαρκούμενος, ὑπέδου Παναμώμητε γαστέρα, καὶ βροτὸς ὠράθη τέλειος, ἰκέτευε σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Μονάσας θεαρέστως, ἐναρέτως ἐβίωσας, καὶ χάριν ἰαμάτων, ἐκομίσω Βενέδικτε, θαυμάσια τελέσας φοβερὰ, Μονὴν δὲ συγκροτήσας ἱεράν, προσενήνοχας Κυρίῳ τῶν σωζομένων πληθὺν παναοίδιμε, Δόξα τῷ σὲ λαμπρύναντι Θεῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Θεοτοκίον

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοί, Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ παρελθόντι ἐκ σοῦ, δόξατῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγγη, τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φρικτόν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα, Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ, δόξα τῇ σὴ χρηστότητι, δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ὑμῶν σε, ἀκοὴ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην, ἕως ἐμοῦ ἦκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα, Διὸ τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Παντοδύναμε».

Σταυρώσας, σεαυτὸν τοῖς πάθεσι, καὶ τῷ κόσμῳ θεόφρον Πάτερ, τὸν ἐν Σταυρῷ τείναντα ἐθελουσίως τὰς παλάμας Χριστόν, ἐθεράπευσας Βενέδικτε, ὃν ἐκδυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγῶσιν, ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς νεκρώσας τὰ μέλη, νεκροὺς εὐχὴ ἡγείρας, καὶ παρειμένους εὐδρομίαν πιστῶς, θαυμαζόμενος ἀπένειμας, καὶ πᾶσαν νόσον Πάτερ ἐθεράπευσας. Ξηράς τε, καὶ ἀνίκους Ὅσιε, ἀπειργάσω ψυχὰς γονίμους, τῷ ζωτικῷ λόγῳ σου, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπιδείξει, Ποιμὴν θεοπρόβλητος γενόμενος, καὶ μοναζόντων κόσμος ὠραιότατος.

Θεοτοκίον

Ὡς ὄμβρος ἐπὶ πόκον Ἄχραντε, τὴ σεπτὴ σου γαστρὶ ὁ Λόγος, κατῆλθε σαρκούμενος, καὶ ἔπαυσε πολυθειῖας σαφῶς, τὰ ὄμβρήματα Πανάμωμε, καὶ τὸν πικρὸν χειμῶνα διεσκέδασεν.

Ὡδή ε' Ὁ Εἰρμός

«Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς, ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκουμεν».

Τὸν ἐν ἐλέει Θεόν, ἐκδυσωπῶν Πάτερ σοφὴ ἐπλησας, ὡς Ἡλιοῦ καμψάκην ἐλαίου, τὸ ἄγγος τὸ μέγα, ὑπὸ τῶν ὀρώντων πιστῶς θαυμαζόμενος.

Ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν, σὺ ἐν ἐκστάσει γεγωνῶς ἔβλεψας, πᾶσαν τὴν γῆν, ὡς ὑπὸ ἀκτῖνα, λαμπομένην μίαν, Θεοῦ σὲ τιμῶντος, παμμάκαρ Βενέδικτε.

Σημειουργῶν ἐν Χριστῷ, ὕδωρ πηγᾶσαι δι' εὐχῆς Ὅσιε, ἐκδυσωπεῖς τὸν ἀγαθοδότην, ὅπερ διαμένει, ἐπανακηρύττων, τὸ θαῦμα Βενέδικτε.

Θεοτοκίον

Ὁ κατοικῶν οὐρανοῦς, τὴν σὴν πανάμωμον νηδὺν ὤκησεν, ὅπως ἡμᾶς, οἴκους τῆς Τριάδος ἐναποτελέση, τοὺς σὲ Θεοτόκον, κηρύττοντας Ἄχραντε.

Ὡδή ς' Ὁ Εἰρμός

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Φωταυγείαις λαμπόμενος Πνεύματος, σκότος πονηρῶν τῶν δαιμόνων ἐμείωσας, θαυματουργὲ Βενέδικτε, μοναζόντων φωστὴρ διαυγέστατε.

Ὡς περιδόξος Μάκαρ ὁ βίος σου, ὡς περιφανῆς ἡ σεπτὴ πολιτεία σου, δι' ἧς ἀγέλας εἴλκυσας, Μοναζόντων πρὸς γνῶσιν σωτήριον.

Βασιλείας οἰκῆτωρ γενόμενος, τῆς ἐπουρανίου θεόφρον Βενέδικτε, ταύτης τυχεῖν ἰκέτευε, τοὺς πιστῶς σὲ αἰεὶ μακαρίζοντας.

Θεοτοκίον

Ἐκ γαστροῦ σου ἀγίας ἀνέτειλε, τῆς δικαιοσύνης ἀνέσπερος Ἥλιος, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισε, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἥχου.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Στίχοι

- Ἄγξας λογισμοῖς, ὡς χαλινοῖς, πᾶν πάθος.
- Ζωῆς χαλινούς Βενέδικτος ἐκπτύει.
- Οὐλυμπον Βενέδικτος ἔβη δεκάτη γε τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, τοῦ ἐν Πίδνῃ.

Στίχοι

- Μὴ τοὺς στεφάνους ζημιωθῆναι φέρων,
- Φέρει κεφαλῆς, Ἀλέξανδρος ζημίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Εὐσχήμονος, Ἐπισκόπου Λαμψάκου.

Στίχοι

- Πρὸ τοῦ θανεῖν Εὐσχημος, εἶπεν ἂν Παῦλος.
- Εὐσχημόνως ὤδευεν ὡς ἐν ἡμέρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ρήτορες ἀνεδείχθησαν Παῖδες, φιλοσοφώτατοι ποτέ, ἐκ θεολήπτου ψυχῆς γάρ, θεολογοῦντες χεῖλεσιν ἔμελλον, ὁ ὑπέρθεος τῶν Πατέρων, καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Νέκρωσιν ζωηφόρον ἐκτίσω, τῶν ἡδονῶν τὴ ἀποχή, ὅθεν νεκροὺς ἐξεγείρειν, κατηξιώθης παμμάκαρ Βενέδικτε, θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων, τῶν Πιστῶν, ὡς Ἥλιου ὁ μέγας.

Εἰργάσω τοῖς ὀσίοις σου πόνοις, μάνδραν ἀπείρων μοναστῶν, ἣτις ἀεὶ διαμένει, τειχιζομένη ταῖς προστασίαις σου, Ἀξιάγαστε πειθομένη, τοῖς καλῶς ὑπὸ σοῦ τυπωθεῖσι.

Δόξαντες θανατῶσαι ἀφρόνως, Μάκαρ φαρμάκοις πονηροῖς, σὲ τὸν φρουρούμενον θεία τοῦ Παντουργοῦ παλάμη, οἱ ἄφρονες κατησχύνθησαν, φωραθέντες τὴ ἐν σοί, τοῦ Πνεύματος προγνώσει.

Θεοτοκίον

Ἰασαι τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἡ συλλαβοῦσα Παρθένε, καὶ κατανύξεως ὄμβρους παράσχου μοί, προξενούντάς μοι τὴν παράκλησιν ἐκεῖ, ἅγια Θεοτόκε.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Κατὰ παθῶν φθοροποιῶν, βασιλεύσας ἐν Χριστῷ θεόφρον Πάτερ, οὐρανῶν Βασιλείαν, κατηξιώθης οἰκεῖν, σὺν πᾶσι τοῖς καλῶς βιώσασι, καὶ τὸν παντεπόπτην, Θεόν ἡγαπηκόσι.

Τὰς σᾶς ἁγίας προσευχάς, προσδεχόμενος Θεὸς τοῖς ἐνδεέσι, διὰ σοῦ ἐχορήγει, τὰς πρὸς τὸ ζῆν ἀφορμᾶς, μεγάλως ἐπὶ γῆς δοξάζων σε, ταῖς θαυματουργίαις, Βενέδικτε τρισμάκαρ.

Ὁραιοθεῖς ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἐνθέων ἀρετῶν, πρὸς τοὺς ὠραίους μετετέθης νυμφῶνας, Πάτερ συνεῖναι Θεῷ καὶ τούτου θείας ὠραιότητος, εἰς τοὺς ἀπεράντους, αἰῶνας ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον

Ἴδου γεγέννηται ἐκ σοῦ, Ἡσαΐας ὡς βοᾷ Ἀγνή, Παιδίον, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, καὶ σὸς ὄραται Υἱός, Παρθένε, υἱοὺς ἐργαζόμενος, τοῦ ἐπουρανίου Πατρός, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Ὁφθης ὡς ἥλιος μέγας, καταυγάζων τὴν κτίσιν, σημείοις θεοφόρε φοβεροῖς, καὶ ἀρετῶν ἀναλάμψεσι, διὰ τοῦτο τελοῦμεν, τὴν μνήμην σου τὴν ὄντως φωταυγῆ, φωτιζόμενοι Πάτερ, καρδίας αἰσθητήρια.

Σὲ μοναζόντων ἀγέλαι, ὑπὸ σοῦ κροτηθεῖσαι, ἡμέρας εὐφημοῦσι καὶ νυκτός, μέσον τὸ σῶμά σου ἔχοντες, ἀναβλύζον πλουσίως, θαυμάτων ποταμούς, Πάτερ σοφὲ καὶ φωτίζον τὰ τούτων, ἀπαύστως διαβήματα.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων ὑπερήστραψας Πάτερ, τελέσας τοῦ Θεοῦ τὰς ἐντολάς, καὶ πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον μετετέθης πρεσβεύων, δοθῆναι ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, τοῖς πιστῶς σὲ τιμῶσιν, ἀοίδιμε Βενέδικτε.

Θεοτοκίον

Φωτοκυῆτορ Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη, ἀπέλασον καὶ δίδου καθαρῶς, προσενοπτρίζεσθαι Δέσποινα, τὸ σωτήριο κάλλος, τοῦ λάμψαντος ἀρρήτως, ἐκ τῆς σῆς παναγίας νηδύος, εἰς φῶς Ἑθνῶν πανύμνητε.

Τὸ Φωταγωγικόν. Εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Δόξα. Καὶ νύν. Θεοτοκίον

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.